

Критерієм базових інновацій в економічній науці та освіті є введення сутнісно нових парадигмальних категорій, які відображають нові тенденції розвитку економічних процесів. Критерієм удосконалюючих інновацій є надання сутності відомого категоріального апарату нових змістовних проявів. Критерій псевдоінновації — коли парадигма нової теорії є, по суті, інтерпретацією і компіляцією вже відомих, висвітлених раніше категорій і тому не заслуговує на статус наукової новизни. Старий зміст у новій обгортці, або, простіше кажучи, словоблудство.

Проблема псевдоінновації не обмежується кризою лише наукової сфери. Цивілізаційний аспект цієї проблеми — в інституційних вадах суспільства, в суспільних наукових інстанціях, які дають псевдоінновації «путівку в життя».

Певна річ, псевдоінновація не є конструктивним явищем, оскільки не створює реального приросту економічних знань. Проте

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman Ky

ступені — грошових надбавок), так і соціальний (це «місце під сонцем» мало належати авторам конструктивних теорій). В Україні зберіглася практика грошових заохочень науковців не за ефектом від винаходу, а за самим науковим ступінем. Останній передбачає науковий винахід, проте далеко не завжди його забезпечує.

Окрім економічного та соціального аспектів, від псевдоінновацій існує також науково-освітній збиток. Негативним інтелектуальним наслідком псевдоінновацій стають псевдокласифікації та псевдоперіодизації розвитку відповідної галузі науки, які зумовлюють дезорієнтацію та історико-економічну профанацію не надто прискіпливих викладачів та студентів.

Література

1. *Бартенев С. А.* Экономические теории и школы (История и современность): Курс лекций. — М.: БЕК, 1996. — С. 218—221.
2. *Нагачевська Т. В.* Інновація як фактор економічного розвитку: Дисертація на здобуття наукового ступіня кандидата економічних наук: 08.01.01. — К., 1995. — С. 19.
3. *Макконнелл К. Р., Брю С. Л.* Экономикс: принципы, проблемы и политика: В 2-х т.: Пер. с англ. 11-го изд. Т. 1. — М.: Республика, 1993. — С. 394—395.
4. Экономическое управление технологическим обновлением производства / В. П. Александров, Ю. Н. Бажал, А. П. Степанов и др. — К.: Лыбидь, 1993. — 246 с.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОЦІНЮВАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ У ІГРОВІЙ ФОРМІ ТА СПОСОБИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Вивчення фінансового обліку є дуже важливим процесом при підготовці майбутніх фахівців зі спеціальності «Облік і аудит», що включає в себе набуття як теоретичних знань з дисципліни, так і одержання практичних навичок роботи з первинною документацією, обліковими регістрами та звітними формами. Однак, як показує практика, реалізація більшості навчальних завдань на практичних заняттях з фінансового обліку без використання інноваційних методів у навчанні ускладнена, а подекуди і зовсім неможлива.

Ми вважаємо, що серед великої різноманітності методологічних прийомів одним з актуальних підходів до вирішення поставлених педагогічних завдань є проведення заняття в ігровій формі, а саме у вигляді ділової гри. Це дозволить майбутнім спеціалістам не лише опанувати методику складання первинної документації та необхідних записів до облікових регістрів, а й сформува-ти професійні якості бухгалтера, такі як сумлінність, акуратність, уважність, здатність, до колективного пошуку вирішення професійних проблем. Даний підхід психологічно підготує учасників до взяття на себе відповідальності, яку передбачає робота за обраною спеціальністю, виявити рівень їх готовності до аргументованого доведення правильності своїх суджень з використанням посилань на законодавчу базу з дискусійних питань та акцентувати увагу на недоліках у підготовці, дозволить мінімізувати скептицизм студентів при вивченні теми. На нашу думку, проведення практичного завдання в такій формі найбільш сприятливе для поєднання таких методичних прийомів, як робота в малих групах, навчання в співпраці, «сократівський діалог», аналіз практичної ситуації, законодавчих актів та нормативно-правових документів, виступів, використання мультимедіа, а отже і вміло використати сильні сторони зазначених методів, що дозволить реалізувати не лише навчальну, а й виховну мету в професійній підготовці учасників ділової гри.

Проте одним з ключових питань у проведенні ігрового заняття є правильне оцінювання результатів проведеної студентами роботи.

Розглядаючи та аналізуючи питання оцінювання результатів ділової гри, слід звернути увагу на складність його проведення, адже за умов реалізації занять такого типу загальноприйняті підходи інколи застосовувати недоцільно або ж малоефективно. Вибір методу оцінювання значним чином впливає не лише на мотивацію, а й на реалізацію мети, заради яких власне і готується таке заняття, формує в аудиторії психологічний мікроклімат. Отже, на наш погляд, цьому питанню слід приділяти неабияку увагу.

Проведення занять в ігровій формі в деяких випадках передбачає залучення до гри викладача на правах гравця, тобто рівного в правах зі студентами за відношенням до участі у грі. За таких умов жорстка одноосібна оцінка роботи викладачем не лише може бути значною мірою суб'єктивною, а й повністю не відповідати виконаній учасниками роботі, що неминуче призведе до виникнення неробочої обстановки в аудиторії. Така ситуація, наприклад, складається на заняттях при проведенні дискусій, коли думка викладача в значній мірі не збігається з думкою окремих учасників з числа студентів, а викладач не припускає, чи не бажає припускати існування альтернативного погляду на проблемне питання. Коли на перше місце виходять амбіції, ні про яку неупередженість не може бути й мови. А тому, на нашу думку, процес оцінювання знань необхідно за можливості демократизувати — залучити до нього студентів. Проте не слід забувати, що цей процес має гнучко координуватися з боку викладача з метою недопущення завищення оцінок з студентської солідарності, особистого відношення між студентами (мова йде як про свідоме завищення, так і про заниження оцінок знову ж таки через особистісний фактор, сформовані симпатії та антипатії в колективі).

Тому, ми пропонуємо оцінити роботу міні груп «виконавців» командою «експертів». Стимулом до об'єктивного оцінювання є не лише той факт, що об'єктивність оцінки товаришів вплине на їх власну оцінку, що буде оголошена в кінці заняття викладачем, а й те, що «призовий фонд» за кількістю призів дорівнює кількості груп, а умовами гри не передбачено зайняття двома чи більше групами одного призового місця.

На нашу думку, запропонований підхід до оцінювання позитивно вплине: по-перше на мотивацію студентів, активізує роботу, та слугуватиме одним з рушійних факторів, так необхідних для активної участі студентів в ігровому занятті, по-друге — не знизить ефективності оцінювання завдяки застосуванню описаного вище механізму стримування від необ'єктивної оцінки, по-